

Translator google

MALEC v. POLSKA WYROK
MALEC v. POLSKA WYROK

SEKCJA CZWARTA
SPRAWA Malec v. POLSKA
(Application no. 28623/12)

OSĄD
STRASBURG
28 czerwca 2016

Wyrok ten stanie się prawomocny zgodnie z warunkami określonymi przez artykuł 44 § 2 Konwencji. To może podlegać korekcie wydawniczej.

W przypadku Malec v. Polska,

Europejski Trybunał Praw Człowieka (Czwarta Sekcja), zasiadając jako Izba w składzie:

András Sajó, *przewodniczący*
Paulo Pinto de Albuquerque,
Krzysztof Wojtyczek,
Egidijus Kūris,
Iulia MOTOC,
Gabriele Kucskę-Stadlmayer,
Marko Bošnjak, *sędziowie*,
i Marialena Tsirli, *Kanclerz Sekcji*,
Obradując w dniu 7 czerwca 2016 roku,
Wydaje następujący wyrok, który został przyjęty w tym dniu:

PROCEDURA

1. Sprawa wywodzi się ze skargi (nr. 28623/12) przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej wniesionej do Trybunału na podstawie Artykułu 34 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności ("Konwencja") przez polskiego na poziomie krajowym, Jarosław Malec ("wnioskodawca"), w dniu 7 maja 2012 roku.

2. Skarżący był reprezentowany przez Panią K. Marasek-Zybura, prawnika praktykującego w Krakowie. Rząd polski ("Rząd") był reprezentowany przez swojego pełnomocnika, pani J. Chrzanowska Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

3. Skarżący zarzucał w szczególności, że polskie władze nie podjęły skutecznych kroków w celu wyegzekwowania swojego prawa do kontaktów z córką.

4. W dniu 7 listopada 2012 roku wniosek został przekazany do rządu.

FAKTY

I. OKOLICZNOŚCI SPRAWY

5. Skarżący urodził się w 1973 roku i mieszka w Bibice.

6. W 1997 roku skarżący poślubił E. W 2004 roku ich córka, N., urodził. W 2008 roku wnioskodawca i E. rozdzielone. W maju 2008 roku skarżący wyprowadził się z domu rodzinnego.

7. Po oddzieleniu, wnioskodawca i E. uzgodnionych rozwiązań dostępowych (co drugi weekend, jeden dzień w tygodniu, a także ferii letnich i zimowych).

A. Postępowanie rozwodowe i procedur umożliwiającą dostęp

8. W dniu 16 stycznia 2009 roku skarżący wniósł pozew rozwodowy do Sądu Wojewódzkiego w Krakowie (*Sąd Okręgowy*) wraz z wnioskiem o wydanie tymczasowego porządku kontaktowego.

9. W dniu 26 lutego 2009 roku Sąd Okręgowy nakazał oceny lokalnego (*wywiad Środowiskowy*) mają być prowadzone w domu matki przez opiekuna wyznaczonego przez sąd w celu ustalenia sytuacji N. i umiejętności rodzicielskich matki i ojca. Opiekun przedstawiła swoje sprawozdanie w dniu 21 lipca 2009 roku ustalono, że opiekun N. kochał oboje rodziców, ale był bardziej przywiązani do matki. Wnioskodawca miał częsty kontakt z córką. Jednak rodzice byli w konflikcie ze sobą i negatywne uczucia wobec siebie. Skarżąca wyraziła zgodę MT, swojego nowego partnera, aby zebrać N. z przedszkola, które było źródłem wielkiego konfliktu między rodzicami. Opiekun stwierdził, że ustalenia dotyczące dostępu powinny być szybko ustalone przez sąd w celu zminimalizowania negatywnych skutków rozwodu na N. Dziecko powinno pozostać z matką i ojcem powinny być uprawnione do częstych wizyt. Powinien jednak poinformować matkę o miejscu pobytu dziecka, jak wziął N. za granicę bez wiedzy matki.

10. Rozprawa wyznaczona na 17 lutego 2010 roku nie odbędzie się, ponieważ akta sprawy nie zostały zwrócone przez Court of Appeal (gdzie postępowanie konserwacji miało miejsce), a ponieważ skarżący przebywał w areszcie tymczasowym w związku z korupcją sprawa przeciwko niemu.

11. W dniu 2 czerwca 2009 roku i 14 października 2010 roku skarżący ponownie złożyła wniosek o tymczasowe zleceń kontaktowych, określając różne rozwiązania. W dniu 18 listopada 2010 roku mama odpowiedziała, podając swój własny wniosek o uzgodnień kontaktowych.

12. W lecie 2010 roku wnioskodawca przeniósł się z MT, a we wrześniu 2010 roku urodził się syn.

13. W dniu 22 listopada 2010 roku Sąd Okręgowy w Krakowie wydał tymczasowy nakaz kontaktowych. Zdecydowano, że wnioskodawca pozwolono, aby zobaczyć jego córka co drugi weekend od 3 po południu w piątek i 5 po południu w niedzielę, a także między godzina piętnasta na wtorek i środę godzina piętnasta. Ponadto, każdy może spędzić drugą Wigilię Bożego Narodzenia, każdy dzień i każdą niedzielę Wielkanoc z nią. Wnioskodawca zdecydował N. w pierwszym tygodniu ferii zimowych i od 1 do 21 lipca z letnich wakacji.

14. W dniu 21 stycznia 2011 roku Sąd Okręgowy w Krakowie wydał nakaz egzekucji w odniesieniu do tej decyzji.

15. W dniu 17 maja 2011 E. zwrócił się do sądu w celu ograniczenia kontaktu pomiędzy wnioskodawcą a N. powodu kruchego stanu emocjonalnego dziecka. N. miał terapię z psychologiem od kwietnia 2011 roku do lutego 2012 roku.

16. Rozprawa wyznaczona na 22 marca 2011 została odroczone po wnioskodawca złożył wniosek o sędzia ustąpić. Wniosek ten został oddalony w dniu 29 marca 2011 r dalszego odwołania przez wnioskodawcę został odwołany w dniu 7 września 2011 r.

17. W dniu 20 maja 2011 roku psycholog leczenia N. zasugerował zmianę kolejności kontaktowego tak, że N. nie będzie musiał pozostać na noc w domu skarżącej, jako że najwyraźniej powodując jej wiele stresu.

18. W dniu 13 lipca 2011 roku Sąd Okręgowy w Krakowie zamówił kolejną lokalną ocenę. Opiekun przedstawiła swoje sprawozdanie w dniu 16 grudnia 2011. Założyła, że wizyty kontaktowe N. miała miejsce uzgodnione przez rodziców po ich rozdzieleniu, z wyjątkiem okresu od stycznia do maja 2010 roku (kiedy to skarżący został tymczasowo aresztowany za korupcję). Spotkania Contact już wznowione w maju 2010 roku i była systematycznie kontynuowane aż do listopada 2010. Następnie, po tym jak sąd zaczął nadzorowanie razy kontaktowe, konflikt między rodzicami była eskalacja. Matka była zdania, że wnioskodawca chciał spotkania kontaktowe nastąpić niezależnie od potrzeb dziecka i jej działalności (ice skating praktyką) po szkole. Z drugiej strony, ojciec był przekonany, że harmonogram praktyki były manipulowane przez matkę tak, że miała miejsce podczas jego wizyt kontaktowych. Według stanu na 17 grudnia 2011 roku, wizyty kontaktowe nie miała miejsca zgodnie z tymczasowego porządku kontaktowego. Wnioskodawca zobaczył swoją córkę na jej urodziny i na kilka razy po szkole.

19. W dniu 2 stycznia 2012 roku strażnik przedstawił sprawozdanie uzupełniające do sądu. Zauważyła, że N. nie cieszą się aż kontakt z wnioskodawcą miał miejsce. Ona nie myśli widząc go częściej niż planowane, ale nie chciała zostać na noc w swoim domu.

20. W dniu 11 stycznia 2012 roku odbyła się rozprawa, podczas którego wnioskodawca i E. uzgodniono w sprawie uzgodnień dotyczących dostępu. W tym samym dniu, Sąd Okręgowy w Krakowie wydał dekret rozwodu. Sąd zarządził, że w okresie do 30 czerwca 2012 roku wnioskodawca mógł zobaczyć córkę w każdy czwartek między 3 i 7 pm pm; co druga sobota i niedziela od 11 rano do 7 wieczorem; jak również w niedzielę wielkanocną od 11 rano do 7 wieczorem od 1 lipca 2012 roku, skarżący mógł zobaczyć jego córka co drugi weekend, od 3 pm w piątek do 5 po południu w niedzielę; w każdą środę od 3 pm do czwartku 3 pm; za cały okres od 1 do 21 lipca; w pierwszym tygodniu ferii zimowych; pierwszy dzień Wielkanocy; i na Boże Narodzenie.

21. W dniu 5 marca 2012 roku skarżący wniósł. W dniu 31 lipca 2012 roku Sąd Apelacyjny w Krakowie utrzymał w mocy wyrok sądu pierwszej instancji.

B. Postępowanie egzekucyjne (grzywny i egzekucji)

22. W dniu 14 i 20 grudnia 2010 roku oraz w dniu 17 stycznia 2011 roku skarżący złożył skargę do sądu, że matka nie chciała być zgodne z ustaleniami dostępu.

23. W dniu 7 marca 2011 roku skarżący złożył dwa wnioski do sądu o nałożenie grzywny na matkę za niezastosowanie się do tymczasowego porządku kontaktu z dnia 22 listopada 2010 r.

24. Wnioskodawca następnie złożyły trzy wnioski w dniu 15 kwietnia 2011 roku, trzy w dniu 28 kwietnia 2011 roku, a cztery w dniu 18 maja 2011 r.

25. Sąd wyznaczył rozprawę na 27 maja 2011. Jednak E. nie pojawił się w tym dniu (była na urlopie, aby dbać o jej chorym dzieckiem).

26. Skarżący wniósł liczne dalsze wnioski do sądu o nałożenie grzywny na E. W szczególności, że wniósł dwa wnioski w dniu 1 czerwca 2011 roku, dwa w dniu 7 czerwca 2011 roku, cztery w dniu 24 czerwca 2011 roku, trzy w dniu 25 lipca 2011 roku, trzech dniach 8 sierpnia 2011 i jeden w dniu 23 sierpnia 2011 roku.

27. Kolejna rozprawa odbyła się w dniu 31 sierpnia 2011 r.

28. Na kolejnej rozprawie, która odbyła się w dniu 28 października 2011 roku, w odniesieniu do wniosku skarżącego z dnia 7 marca 2011 roku Sąd Rejonowy Kraków-Krowodrza nakazał matce do wypełnienia tymczasowego celu kontaktu w ciągu dwóch tygodni pod groźbą grzywny w wysokości 1.000 polskich złotych (PLN). W dniu 30 grudnia 2011 roku Sąd Okręgowy w Krakowie oddalił odwołanie przez E. przeciwko tej decyzji.

29. Skarżąca złożyła kolejne wnioski do sądu o nałożeniu grzywny na E. : od 1 lutego 2012 roku, 20 lutego 2012, 20 marca 2012 roku, 3 kwietnia 2012 (sześć przemieszczeń); 24 kwietnia 2012 (dwa projekty); oraz w dniu 21 maja 2012 (trzy przemieszczeń).

30. W dniu 8 marca 2012 roku Sąd Rejonowy Kraków-Krowodrza zerwane w osobnym postępowaniu wniosek skarżącego z dnia 23 sierpnia 2011 roku (patrz pkt 26 powyżej). Następnie została ona odrzucona w dniu 18 kwietnia 2012. Po apelacji, Sąd Okręgowy w Krakowie uchylił tę decyzję w dniu 30 lipca 2012. W dniu 3 września 2012 roku postępowanie zostało odcięte i dalsze części dotyczącej wniosku skarżącego z dnia 23 sierpnia 2011 roku został przydzielony nowy przypadek numer. Został następnie przeniesiony do Kraków-Nowa Huta Sądu Rejonowego ze względu na zmianę adresu przez E. Postępowanie zostało umorzone ostatecznie w dniu 24 kwietnia 2013 r.

31. W dniu 15 marca 2012 roku, w odpowiedzi na żądania skarżącego z dnia 7 marca 2011 roku Sąd Rejonowy nałożyła grzywnę w wysokości 1000 zł na E. (którą następnie płać). Ponadto nakazał ją do wykonania tymczasowego celu kontaktu w ciągu dwóch tygodni, pod groźbą grzywny w innym 1.000 zł.

32. W dniu 24 kwietnia 2012 opiekun wyznaczony przez sąd przedstawił sprawozdanie do sądu w sprawie uzgodnień dotyczących kontaktów skarżącego z córką. Ona zauważyła, że wizyty kontaktowe nie odbywały się zgodnie z kolejnością kontaktowego. N. czasem spotkał wnioskodawcę we wtorki po szkole, pozostając z nim aż do około 3-4 pm Ona również zauważyć, że podczas gdy N. nie chciał zostać na noc w domu wnioskodawcy, że nie przeszkadza widząc go częściej po szkole podczas tygodni. Opiekun zasugerował, że rodzice i

dziecko poddane ocenie w ramach Regionalnego Centrum Konsultacyjnego Family(*Rodzinny Ośrodek diagnostyczno-Konsultacyjny*) (zwanej dalej "RODK").

33. W dniu 8 sierpnia 2012 roku sąd nałożył kolejną karę w wysokości 1.000 zł na E. Jednak w dniu 22 listopada 2012 roku Sąd Rejonowy w Krakowie umorzył postępowanie na podstawie tego, że tymczasowa zamówienie Kontakt z dnia 22 listopada 2010 roku nie był już w mocy.

34. opiekun wyznaczony przez sąd przedstawił dwa raporty do Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 20 i 29 października 2012 r Zauważyła w raportach, że ustalenia kontaktowe określone w najnowszym okresowego celu kontaktu nie były egzekwowane. Od maja 2012 roku ojciec był tylko w stanie zobaczyć swoją córkę przez kilka minut w okolicznościowych spotkaniach. Zdaniem opiekuna, ojciec był gotowy i zdolny do opieki nad córką i organizuje ciekawe zajęcia dla swoich spotkań. Jednak, gdy kwestionowane przez opiekuna, N. był entuzjazmu widząc ojca i powiedział tylko negatywne rzeczy o nim. Opiekun stwierdził, że konieczna była ocena Rodzina na RODK.

35. Tymczasem skarżący złożył liczne wnioski o przymusowym usunięciu N. dla różnych wizyt (w maju, lipcu i sierpniu 2012 roku, aw lutym 2013). Sąd Rejonowy w Krakowie wydał rozkaz o przymusowym usunięciu dziecka przez opiekuna w dniu 15 maja 2012 roku (na dzień 1 lipca 2012 roku), w dniu 13 grudnia 2012 roku (do 23 grudnia 2012 roku) oraz w dniu 6 marca 2013. W tym ostatnim decyzji sądu podkreślił, że w żadnym wypadku nie powinna być siła fizyczna stosowane przy zbieraniu N. gdyż byłoby przeciwko jej najlepszym interesie.

36. Na pierwszej okazji okazało się, że opiekun E. nie mieszka pod adresem, że złożył do sądu, a on nie był w stanie zebrać córkę skarżącej. Na dwóch kolejnych okazjach, strażnik próbował pośredniczyć między rodzicami i rozmawiać z dzieckiem, aby uczynić ją zmienić zdanie, ale dziecko nie chciał iść z ojcem.

C. Inne postępowanie egzekucyjne

37. W trakcie postępowania rozwodowego, zarówno wnioskodawca, jak i E. poprosił policję o interwencję przy różnych okazjach. W szczególności, w dniu 3 września 2011 roku wnioskodawca przybył do domu, aby zebrać E. N. Jednak N. płakał i nie chciał iść z nim. E. zadzwonił na policję, ponieważ skarżący rzekomo zachowuje się w sposób agresywny. W dniu 25 października 2011 roku policja ponownie interweniował w domu E. użytkownika. Przy tej okazji, E. odmówił wnioskodawcy do podjęcia N. na styku wizyty sąd zaplanowana jako dziecko było rzekomo boi się go.

38. W dniu 20 lutego 2012 roku skarżący złożył skargę do Kraków-Nowa Huta Sądu Rejonowego, że matka nie zastosowała się do tymczasowego porządku kontaktów i zwrócił się do sądu, aby zamówić ją dać zobowiązanie związane z jej zachowania (*odebranie przyrzeczenia określonego Zachowania*),

39. Rozprawa zaplanowana na 25 kwietnia 2012 została odroczone ze względu na nieobecność obojga rodziców. Poniższe przesłuchania odbyła się 20 lipca 2012 i 23 sierpnia 2012 roku.

40. W dniu 23 sierpnia 2012 roku Kraków-Nowa Huta Sąd Okręgowy oddalił wniosek skarżącego, ponieważ tymczasowy nakaz kontaktu nie było w mocy. Decyzja ta została uchylona w wyniku odwołania w dniu 30 stycznia 2013 roku Sąd Okręgowy w Krakowie uznał, że Sąd Rejonowy nie koncentruje się na zastosowaniu do E. grzywny i nie wzięła pod uwagę inne wnioski skarżącej.

41. W dniu 28 lutego 2013 r Kraków-Nowa Huta Sąd Rejonowy ponownie umorzył postępowanie dotyczące wniosku skarżącego o nałożenie grzywny na matkę, bo tymczasowy nakaz kontakt nie był już w życie po orzeczenie rozwodu stała się ostateczna. Według stanu na dzień złożenia uwag rządu do Trybunału, w pozostałej części wniosku skarżącej (postępowanie o matce dać przedsiębiorstwu) był nadal w toku.

D. Zmiana zasad dostępu

42. W dniu 9 sierpnia 2012 roku E. złożyła wniosek o zmianę ustaleń dostępowych, które zostały określone w wyroku rozwodowym. Twierdziła, że N. nie chciał zatrzymać się na noc w domu skarżącej.

43. W dniu 1 października 2012 roku Kraków-Nowa Huta Sąd Rejonowy wydał tymczasowy nakaz kontaktów i uwzględnił wniosek E. użytkownika. Sąd uznał, że skarżący mógł spełniać swoją córkę co drugą niedzielę od 2 pm i 6 po południu Sąd uznał, że modyfikacja rozwiązań dostępowych był w najlepszym interesie dziecka w danej chwili, i że konieczne było odbudowanie więzi emocjonalnych pomiędzy N. i wnioskodawcy.

44. W dniu 2 października 2012 roku sąd nakazał innym lokalnym ocenę i egzamin z rodziców i dziecka przez biegłych RODK.

45. W dniu 3 grudnia 2012 r psycholog przedstawiła swoją opinię do sądu. Ekspert stwierdził, że osłabienie więzi emocjonalnej między skarżącą i N. została spowodowana przez szereg zdarzeń. Były to w szczególności aresztowanie skarżącego w obecności N. i jego późniejszej tymczasowego aresztowania;wnioskodawcy nowy związek i nowe dziecko; Próba skarżącego do wykonania zlecenia kontaktu, bez względu na potrzeby N.; a eskalacja konfliktu między E. i wnioskodawcy. Ekspert stwierdził, że terapia rodzin było potrzebne, aby więzy rodzinne zostać przywrócona. Ponadto zmiany skontaktować przedsięwziąć, takich jak zwiększona częstotliwość wizyt, nie były w najlepszym interesie dziecka w tym czasie.

46. Na rozprawie, która odbyła się w dniu 10 grudnia 2012 roku skarżący poinformował sąd, że dzień wcześniej, kiedy przybył, aby zobaczyć swoją córkę, ona nie chciała z nim iść. Najwyraźniej N. poszedł na zewnątrz, aby porozmawiać z wnioskodawcą, ale kiedy widziała MT (jego nowego partnera) wróciła do domu płacząc i nie chciał iść z ojcem. W odpowiedzi na pytanie sądu, czy chciałby uczestniczyć w terapii rodzinnej, wnioskodawca stwierdził, że będzie musiał myśleć o tym, jak jego zdaniem problemy z egzekwowaniem uzgodnień kontaktowe były winą matki.

47. W dniu 11 stycznia 2013 roku Sąd Okręgowy w Krakowie uwzględnił zażalenie skarżącego na celu okresowego z dnia 1 października 2012. Uważa się,

że ustalenia dojścia określone w celu kontaktu Sądu Rejonowego poszedł poza to, co matka zwróciła się w jej stosowaniu.

48. W dniu 1 marca 2013 r. RODK przedstawiła swoją opinię do sądu. Po pierwsze, eksperci zaobserwowali, że oboje rodzice kochali N. i byli w stanie uczęszczać do jej potrzeb. Ojciec był zdecydowany mają miejsce w jej życiu i odgrywają ważną rolę. Matka nie miała rację odciąć kontakt pomiędzy N. i jej ojca. Choć twierdziła, że nie miała zasłonięte uzgodnień kontaktowych, nie była świadoma, że jej pasywne podejście i wyraźnie niechęć do byłego męża było utrudnione ojciec-córka kontakt. Eksperci podkreślili, że N. miał silną więź emocjonalną z matką i pozostawał pod jej wpływem. Nie czuła się kochana przez jej ojca i bał mające z nim kontakt. Eksperci stwierdzili, że N. nie był w stanie poradzić sobie z emocjonalnymi skutkami konfliktu między rodzicami i że terapia rodzinna była niezbędną. Ponadto, pomimo swojej negatywnej reakcji do wnioskodawcy, powinna ona ma z nim kontaktu. Jednak wizyty kontaktowe nie powinny odbywać się w obecności matki, jak wzrośnie negatywny stosunek N. wobec jej ojca i uniemożliwić jej przywrócenia więzi z nim. spotkania kontaktowe powinny odbywać się na neutralnym gruncie w obecności osoby neutralnej.

49. W dniu 24 kwietnia 2013 roku Sąd Rejonowy w Krakowie wydał rozkaz kontaktowych. Zgodnie z tą decyzją, wnioskodawca może spotkać N. co drugą niedzielę od 3 pm i 6 po południu, z wyjątkiem pierwszego tygodnia ferii zimowych oraz w okresie między 15 lipca a 15 sierpnia. Ponadto widział N. w pierwszym dniu Wielkanocy pomiędzy 3 pm i 6 po południu, a na 24 grudnia każdego roku, a nawet w dniu 26 grudnia każdego nieparzystego roku. Sąd uznał, że spotkania kontaktu powinno odbywać się w obecności opiekuna wyznaczonego przez sąd.

II. PRAWO KRAJOWE I PRAKTYKA

50. Właściwe prawo krajowe dotyczące egzekwowania praw odwiedzając rodziców jest określony w wyroku Trybunału w *Stasik p. Polsce* (no. 21823/12, §§ 60-66, 6 października 2015).

PRAWO

I. ZARZUT NARUSZENIA ARTYKUŁU 8 KONWENCJI

51. Skarżący zarzucał, że polskie władze nie podjęły skutecznych kroków w celu wyegzekwowania swojego prawa do kontaktów z córką. On powoływać artykułów 6 i 8 Konwencji. Trybunał uważa, że zarzut ten należy analizować wyłącznie na podstawie Artykułu 8 Konwencji, który stanowi o:

"1. Każdy ma prawo do poszanowania swojego życia prywatnego i rodzinnego, swojego mieszkania i swojej korespondencji.

2. Niedopuszczalna jest ingerencja władzy publicznej w korzystanie z tego prawa, z wyjątkiem przypadków, zgodnie z prawem i koniecznych w demokratycznym społeczeństwie z uwagi na

bezpieczeństwo państwowe, bezpieczeństwo publiczne lub dobrobyt gospodarczy z kraju, ochronę porządku i zapobieganie przestępstwom, ochronę zdrowia i moralności lub ochronę praw i wolności innych osób. "

A. Dopuszczalność

52. Rząd stwierdził, że skarżący nie wyczerpał środków dostępnych w ramach prawa polskiego w tym, że złożyła wniosek do Sądu, nie czekając na wynik postępowania dotyczących modyfikacji ustaleń kontaktowych, a ich stosowanie było zatem przedwczesne ,

53. Skarżący podniósł na wstępie, że postępowanie o zmianę ustaleń kontaktowych, które toczyło został ustanowiony przez E. i nie dotyczą niniejszego zgłoszenia. Podkreślił również, że dekret rozvodu dnia 11 stycznia 2012 określającą warunki kontaktowe była ostateczna. Twierdził, że złożył prawie 50 wniosków (30 do sierpnia 2011 roku, a potem prawie 20) do nakładania grzywnien na matkę za nieprzestrzeganie zleceń kontaktowych. Tak więc, jego zdaniem, że wyczerpał dostępnych środków krajowych.

54. Trybunał zauważa, że skarżący nie wniósł sprzeciwu wobec ustaleń kontaktowych określonymi w kilku zarządzeń tymczasowych (patrz: pkt 13, 20, 43 i 49 powyżej). On tylko twierdził, że polskie władze nie podjęły skutecznych kroków w celu wyegzekwowania swojego prawa do kontaktów z córką. W tym względzie Trybunał zauważa, że skarżący wszczął postępowanie egzekucyjne i zwrócił się do sądów krajowych przy wielu okazjach, aby dokładnie E. za nieprzestrzeganie ustaleń dostępu (patrz: pkt 22-24, 26, 29 powyżej).

55. W tym kontekście należy stwierdzić, że skarżący zrobił wszystko, co można było rozsądnie oczekiwać od niego, aby wyczerpać krajowe kanały zadośćuczynienia (patrz również *PF v. Polska*, nr. 2210/12, § 45, 16 września 2014). W konsekwencji Trybunał odrzuca sprzeciw Rządu.

56. Trybunał zauważa, że skarga nie jest oczywiście bezzasadna w rozumieniu Artykułu 35 § 3 (a) Konwencji. Zauważa również, że nie jest ona niedopuszczalna z jakichkolwiek innych powodów. Należy zatem uznać za dopuszczalne.

B. Meritum

1. Stanowiska stron

(A) Wnioskodawca

57. Skarżący twierdził, że doświadczyło znacznych trudności w uzyskaniu prawidłowego i efektywnego kontaktu z córką. Po pierwsze, pomimo faktu, że strażnik miał już w lipcu 2009 roku zwrócić uwagę w swoim raporcie, że "szybka regulacja wizyt kontaktu między dzieckiem a ojcem jest zalecane", zajęło sądowi krajowego dwa lata do wydania tymczasowego nakazu kontaktowych. Następnie, w maju 2011 roku, stało się niemożliwe do wszelkich wizyt kontaktowych.

58. Podkreślił, że o ile sąd krajowy był świadomy, że matka miała utrudniony kontakt z dzieckiem, nie zrobiła wiele w celu ułatwienia jej. Wnioskodawca zauważył, że wniósł ponad 50 wniosków o nałożenie grzywny na matkę. Jednakże, podczas gdy wnioski te zostały zarejestrowane przez sąd krajowy i przypisane

różne numery plików, sąd krajowy nie udało się zająć stanowisko co do istoty swej skargi i dopiero pomnożona zestawy postępowania.

59. W szczególności skarżąca powołała się jego wniosku z dnia 7 marca 2011. W ramach tego postępowania, Sąd Rejonowy dla Krakowa nałożyła grzywnę na E. rok później, w dniu 15 marca 2012 r grzywnie ostatecznie zostały wykonane dopiero po czerwcu 2012 . kolejna grzywna została nałożona przez sąd w dniu 8 sierpnia 2012 roku, ale przed datą złożenia uwag (22 maja 2013) nie została jeszcze wykonana.

60. Wnioskodawca, o którym mowa ustaleń opiekunów ", która potwierdziła, że nie miał dostępu do jego dziecka. Choć sąd krajowy dał trzy zlecenia na przymusowe odebranie dziecka, opiekun nie był w stanie wymusić kontakt w tych dniach. W ocenie wnioskodawcy, strażnik nie udało się skorzystać z opcji dostępnych dla niego i musiał poprosił policję o pomoc w celu egzekwowania prawa do kontaktu.

61. Skarżąca stwierdziła, że władze krajowe miały przez dłuższy okres czasu nie zdołały skutecznie zabezpieczyć swoje prawo do kontaktu z własną córką. Mieli więc uniemożliwiła mu biorąc czynny udział w jej wychowaniu i będąc w stanie nawiązać więzi rodzinnych. Ponadto władze uporczywie tolerował nieodpowiednie zachowanie E. i nie udało się uniemożliwić jej utrudnianie mu kontaktów z N.

(B) Rząd

62. Rząd twierdził, że władze podjęły wszelkie właściwe kroki, które mogą być racjonalnie wymagane w okolicznościach danej sprawy. Argumentowali oni, że skarżący miał w rzeczywistości nigdy nie mieszkał ze swoją córką. W 2003 roku (gdy E. była w ciąży) wziął pracę w innym mieście, Łodzi i pracował tam aż do roku 2007. Przez cały ten okres, żył w Łodzi w ciągu tygodnia i został z żoną i dzieckiem tylko na weekend. On wyprowadził się z domu rodzinnego w maju 2008 roku, kiedy N. miał cztery lata. Zdaniem rządu, w przypadku braku współżycia, związek między wnioskodawcą a N. nie były w stanie rozwijać się w sposób, który był zwykle dla dzieci rozwiedzionych rodziców, którzy żyli z nieizolacyjnego rodzica i którzy rozwiniętych emocjonalne więzi z nim.

63. Ponadto, Rząd stwierdził, że skarżąca była w stanie zobaczyć swoją córkę wielokrotnie, a tym samym nie została pozbawiona dostępu do niej. Zauważyli oni, że kontakt miał miejsce regularnie aż do 22 listopada 2010 roku, zgodnie z umową między rodzicami, z przerwą w okresie od stycznia do maja 2010 roku, kiedy skarżący został tymczasowo aresztowany pod zarzutem korupcji. Potwierdziły one, że w okresie od grudnia 2010 do kwietnia 2011 roku doszło do zakłóceń w realizacji praw kontaktowych. Wnioskodawca wystąpił o egzekwowanie rozwiązań dostępowych każdy kontakt czas nie miała miejsca. W okresie od maja 2011 do stycznia 2012 roku, konflikt rodziców była eskalacja i kontaktu nie było w istocie miało miejsce. Następnie wizyty kontaktu doszło nieregularnie i bez noclegów.

64. Rząd podkreślił także, że E. Nie odmówił jakiegokolwiek kontaktu pomiędzy wnioskodawcą a N., pomimo konfliktu rodziców, ale ona po prostu odróżnieniu sprzeciw przedłużona i wizyty jednodniowe powodu kruchego stanu emocjonalnego dziecka.

65. Rząd był zdania, że postępowanie było szybko i że władze przeprowadziły je w sposób rzetelny. Różne postępowanie zostało przeprowadzone przed trzema różnymi sądami (Kraków Sąd Rejonowy Kraków-Krowodrza Sądu Okręgowego i Kraków-Nowa Huta Sąd Rejonowy), która często żądanych plików przypadku innych postępowań mają być wysłane do nich. Ponadto sądy krajowe mianowały licznych ekspertów i opiekunów, polecił kilka lokalnych ocen i uzyskał opinię z RODK. Twierdzono również, że postępowanie egzekucyjne było skuteczne, że sąd krajowy miał dwa razy nałożyć na matkę dziecka.

2. Ocena Trybunału

(A) Zasady ogólne

66. Trybunał przypomina, że wzajemne korzystanie przez rodzica i dziecka firmy nawzajem stanowi podstawowy element życia rodzinnego w rozumieniu artykułu 8 Konwencji (zobacz, między innymi, *Olsson v. Szwecja* (nr. 1), 24 marca 1988, § 59, Seria a, nr. 130, a *Vojnity v. Węgry*, no. 29617/07, § 28, 12 lutego 2013). W tym kontekście zasadniczym celem artykułu 8 Konwencji jest ochrona jednostki przed arbitralnym działaniem władz publicznych. Istnieje ponadto pozytywne obowiązki właściwe dla skutecznego "szacunku" dla życia rodzinnego. Stąd też Trybunał wielokrotnie orzekał, że artykuł 8 obejmuje prawo rodziców do działań podjętych, które będą im pozwolić, aby połączyć się ze swoimi dziećmi i zobowiązania ze strony władz krajowych do podjęcia takich działań (patrz, wśród wielu innych, *Hokkanen przeciwko Finlandii*, 23 września 1994, § 55, Seria a nr 299 -... a i *Cristescu przeciwko Rumunii*, nr 13589/07, § 57, 10 stycznia 2012) dotyczy to również przypadków, w których zaistnieje kontakt i spory dotyczące przebywania dzieci między rodzicami i / lub innych członków rodziny dziecka (patrz *Zawadka p. Polsce*, no. 48542/99, § 55, 23 czerwca 2005). Z drugiej strony, Trybunał stwierdził również, że kiedy dwie osoby straciły sympatię do siebie, że nie można realistycznie oczekiwać od państwa, aby jedna z tych osób przyjąć pozytywne nastawienie do drugiej (patrz *ZJ v. Litwa*, no. 60092/12, § 105, 29 kwietnia 2014 roku).

67. W takich przypadkach, obowiązki władz krajowych nie są jednak bezwzględne. Kluczową kwestią jest, czy organy te podjęły wszelkie właściwe kroki w celu ułatwienia takiego kontaktu, jak można racjonalnie zażądać w szczególnych okoliczności każdego przypadku (patrz, *mutatis mutandis*, *Hokkanen*, cytowany powyżej, § 58). Innym ważnym czynnikiem w postępowaniach dotyczących dzieci jest to, że czas nabiera szczególnego znaczenia, ponieważ zawsze istnieje niebezpieczeństwo, że wszelkie opóźnienia proceduralne doprowadzą do określenia *faktycznej* emisji przed sądem (patrz *PF*, cytowany powyżej, § 56). Co więcej, w miarę upływu czasu może mieć nieodwracalne skutki dla stosunków między dzieckiem a rodzicem, który nie cohabit (patrz, na przykład, *Kuppinger v. Niemcy*, no. 62198/11, § 102, 15 stycznia 2015). Wreszcie, należy budź najlepsze zabezpieczenie interesów dziecka jest sprawą nadrzędną i może, w zależności od ich charakteru i powagi, zastąpić te z rodziców (patrz wśród wielu innych, *Olsson* (nr 2), § 90, cytowane powyżej *Płaza v. Polsce*, no. 18830/07, § 71, 25 stycznia 2011).

(B) Zastosowanie powyższych zasad w niniejszej sprawie

68. Nie ulega wątpliwości, że sprawy dotyczyły w tym przypadku odnosi się do "życia rodzinnego" w rozumieniu artykułu 8 § 1 Konwencji i że przepis ten ma zastosowanie.

69. Decydującą kwestią jest to, czy polskie władze podjęły wszelkie właściwe kroki, które mogą być racjonalnie zażądać, aby ułatwić egzekwowanie ustaleń kontaktowych zgodnie z definicją zawartą w zamówieniach kontaktowych (patrz: pkt 13, 20, 43, 49 powyżej). Wszystkie te decyzje upoważnieni wnioskodawcy mają regularny kontakt ze swoją córką. Jednak specyficzne warunki zmieniały się w czasie. Początkowo wnioskodawca pozwolono zabrać córkę do domu na weekend. Następnie, w sposób określony w wyroku rozwodowym, nie był uprawniony do prowadzenia N. noc w swoim domu. Następnie, począwszy od dnia 1 lipca 2012 roku pozwolono mu spędzić co drugi weekend z N. W dniu 1 października 2012 roku Sąd Rejonowy dla Krakowa ponownie ograniczona do uzgodnień o kontakt z zaledwie wizyt dziennie. Wreszcie, zgodnie z ostatnim postanowieniem z dnia 24 kwietnia 2013 roku, wnioskodawca nadal odmawia wizyt jednodniowych. Ponadto sąd nakazał, że kontakt odbywać się w obecności opiekuna wyznaczonego przez sąd.

70. Trybunał zauważa, że skarżący i E. rozdzielone w 2008 roku, kiedy N. miał cztery lata. Wnioskodawca i E. początkowo zgodził się na ustalenia dostępu i udało się rozwiązać problem kontaktu między sobą. Wnioskodawca miał stały dostęp do N., z wyjątkiem okresu od stycznia do maja 2010 roku, kiedy został tymczasowo aresztowany. Problemy pojawiły się po tym jak sąd wydał nakaz tymczasowego pierwszego kontaktu w listopadzie 2010 roku przez rząd argumentował, kontaktu skarżącego z dzieckiem stała nieregularne i konflikt między rodzicami nasiliły. Następnie, w okresie od maja 2011 do stycznia 2012 roku prawie żadnego kontaktu miało miejsce (patrz pkt 18 i 63 powyżej). Potem kontakt odbył się nieregularnie, zwykle tylko w dni powszednie i bez noclegów (patrz: pkt 32 i 34 powyżej).

71. W Tym względzie trybunał zauważa, ZE skarżący nie nie zostało Uznane za nienadające SIĘ zrobić utrzymywania kontaktu Z N. i dbać o Nia podczas JEJ wizyt. Wręcz przeciwnie, został znaleziony przez Ekspertów zaangażowanych w sprawę, ZE taki kontakt był w interesie N. i powinny Być utrzymywane (patrz: pkt 34 i 48 Oblicz).

72. Trudności w zorganizowaniu kontaktu Były wprawdzie w dużej mierze zrobić animozji Pomiędzy E. i wnioskodawcy. Trybunał zauważa również Rosnąca niechęć Dziecka zrobić Spotkania z ojcem. Należy ponadto pamiętać o Tym, Ze kontakt i przebywania spory SA ZE swej Natury Bardzo wrażliwy Dla wszystkich zainteresowanych stron, a to nie nie ZAWSZE JEST łatwym zadaniem dla władz Krajowych w celu zapewnienia wykonania nakazu sądowego, Gdzie zachowanie Jednego LUB oboje; Rodziców JEST mniejsza niz konstruktywne. Jednakże brak Współpracy Pomiędzy rodzicami, którzy rozdzielonych Nie JEST okolicznością, Która może sama zwalnia władze od swoich pozytywnych obowiązków wynikających z art 8. Aby Raczej nakłada na władze obowiązek podjęcia środków, Które pogodzenia sprzecznych interesów stron, mając na uwadze nadrzędne

interesy Dziecka (patrz *Z. przeciwko Polsce.*, nr 34694/06, § 75, 20 kwietnia 2010 ;. *PL v. Litwa*, nr 36137/13, § 93, 19 Stycznia 2016 r.).

73. W Tym względie należy przypomnieć, że gdy była Żona skarżącego nie nie zastosowała SIĘ zrobić rozkazów kontaktowych, wnioskodawca zaczął składać WNIOSKI egzekucyjne w Sądzie Rejonowym. On złożył ponad 50 takich wniosków (patrz paragraf 64 Oblicz) i ostatecznie doprowadziły zrobić Sadu Rejonowego zamawiania matkę zrobić przestrzegania ustaleń i dostępu do nałożenia grzywien na Dwa razy (patrz: pkt 31 i 33 Oblicz).

74. Jednakże trybunał przypomina, że w przypadku Tego rodzaju adekwatność Śródka MA Być oceniana przez pryzmat szybkości JEGO Realizacji, o upływ Czasu Moze Mieć nieodwracalne skutki dla Stosunków Między dzieckiem rodzicem, Który Nie cohabit (patrz pkt 67 Oblicz). Po pierwsze, jeśli chodzi o szybkość postępowania egzekucyjnego, należy stwierdzić, że sąd krajowy rozpatrzeniu wniosku z dnia 7 marca 2011 w dniu 28 października 2011 roku, kiedy to nakazał matce zgodne z zamówieniem kontaktowej (patrz pkt 28 powyżej). Ponieważ ona Nadal uniemożliwia wnioskodawcy mającego żadnego kontaktu z N., smutny ostatecznie nałożył na Nia w dniu 15 marca 2012, czyli rok później (patrz pkt 31 Oblicz). Po Drugie, trybunał zauważa, ZE postępowanie egzekucyjne wszczęte przez skarżącego w dniu 23 Sierpnia 2011 Roku, po kilku decyzjach proceduralnych, zostały ostatecznie umorzył ponad Dwa i Pół Roku później, w dniu 24 kwietnia 2013 Roku (patrz pkt 30 Oblicz). Po trzecie, postępowanie wszczęte przez skarżącego w dniu 20 lutego 2012 roku, o ile wnioskodawca stwierdził, że matka nie zastosowała się do tymczasowego porządku kontaktów, zostały przerwane w rok później, w dniu 28 lutego 2013 roku (patrz pkt 41 powyżej).

75. Oprócz zauważyć ogólne trudności wynikające z faktu, ZE postępowanie miało MIEJSCE PRZED Trzema różnymi sądami (patrz pkt 71 Oblicz), rząd nie nie przedstawił żadnego wyjaśnienia dla poszczególnych opóźnień w rozpatrywaniu wniosków skarżącego. Należy stwierdzić, że chociaż WNIOSKI egzekucyjne skarżącej doprowadziło ostatecznie zrobić dwóch decyzji o nałożeniu grzywiny na matkę, przedłużone badanie Tych wniosków i ograniczenia JEGO kontakt spowodowały, Jak zauważono przez Ekspertów, w dalszym pogorszeniem Więzi emocjonalnej z córka (patrz pkt 48 Oblicz).

76. trybunał uznaje, że zadaniem Sądów Krajowych było utrudnione przez szczególnie napiętej Relacji Między skarżącym JEGO była zona. Jednakże, podczas gdy rząd, O którym Mowa w Ogólnych warunkach konfliktu Między skarżącym Matka Dziecka Jako źródło Problemów skarżącego w utrzymywaniu kontaktu Z N. (patrz: pkt 63 i 64 Oblicz), nie ma żadnych oznak, ZE dziesięciu konflikt problemu Dotyczy Przebieg postępowania egzekucyjnego Lub było powodem opóźnień wag Nich, a Ich brak skuteczności (patrz . *Stasik str Polsce.*, nr 21823/12, § 93, 6 października 2015).

77. trybunał zauważa ponadto, ZE skarżący podniósł, ZE opiekun powinien prosić o pomoc od Policji, KIEDY próbował Dwa razy na Sile zebrać N. Jednakże trybunał przypomina, że wielokrotnie orzekał, ZE środki przymusu wobec poland Nie SA pożądane w Tej delikatnej dziedzinie (patrz *Maire v. Portugalia*, Nie. 48206/99, § 76, ECHR 2003 -VII i *Ignaccolo-Zenide v. Rumunia*, no. 31679/96, § 106, ECHR 2000-I), LUB Moze nawet

zostać wykluczone przez najlepszych interesów Dziecka (*surowy i in. Przeciwko Francji*, no. 10131/11, § 80, 7 marca 2013).

78. Mając na uwadze okoliczności Sprawy, w szczególności wagowo miarę upływu Czasu, a także Kryteria ustanowione wag Swoim orzecznictwie trybunał stwierdza, że pomimo Marze członkowskiego uznania, polskie władze nie udało SIĘ dokonać odpowiednich i skutecznych wysiłków na Rzecz egzekwowania prawa rodzicielskie skarżącego i JEGO prawa robić kontaktów z dzieckiem.

79. Doszło więc zrobić naruszenia artykułu 8 Konwencji.

II. ZASTOSOWANIE ARTYKUŁU 41 KONWENCJI

80. Artykuł 41 Konwencji stanowi:

"Jeśli trybunał stwierdzi, ZE nastąpiło naruszenie Konwencji LUB JEJ Protokołów, oraz jeśli Prawo wewnętrzne zainteresowanej Wysokiej Układającej SIĘ TYLKO Strony pozwala na częściowe usunięcie konsekwencji Tego naruszenia, trybunał orzeka, gdy zachodzi potrzeba, słuszne zadośćuczynienie poszkodowanego."

A. Szkoda

81. Skarżący domagał SIĘ 78.000 złotych Polskich (PLN) (około 18.353 euro (EUR)) z Tytułu szkody niemajątkowej.

82. Rząd uznał suma ta nadmierna.

83. trybunał uważa, ZE skarżący Musiał ponieść szkodę niemajątkową. Orzekając na zasadzie słuszności, Trybunał przyznaje him 7000 euro z tego tytułu.

B. Koszty i wydatki

84. Wnioskodawca twierdził 13,613.64 zł (około 3221 EUR) dla kosztów i wydatków poniesionych PRZED sądami krajowymi. Kwota ta składa opłat adwokackich wnioskodawcy "w licznych postępowaniach Krajowych dotyczących wykonywania zleceń kontaktowych. Zwrócił SIĘ także zrobić 8,325 złotych (około 1962 euro) kosztów Reprezentacji Prawnej I TŁUMACZENIA poniesionych przed Trybunałem.

85. Rząd twierdził, ZE TYLKO koszty faktycznie poniesione w przygotowaniu i obronie Sprawy skarżącego przed SADEM powinny byc brana pod uwagę.

86. Zgodnie z orzecznictwem Trybunału, skarżący JEST uprawniony zrobić Zwrotu kosztów i wydatków jedynie w zakresie, w Jakim zostało wykazane, że zostały jeden faktycznie i koniecznie poniesione oraz Były rozsądne co zrobić wysokości. W niniejszej sprawie, mając na dokumentach będących w posiadaniu oraz JEJ powyższe Kryteria, trybunał uznaje za uzasadnione przyznać sume 5000 euro pokrycie kosztów wynikających z Wszystkich głowach.

C. Odsetki za zwłokę

87. trybunał uważa, ZE domyślna oprocentowanie powinno Być oparte na marginalnej stopie procentowej Europejskiego Banku Centralnego, czy ktorej należy dodac Trzy Punkty procentowe.

Z TYCH PRZYCZYŃ TRYBUNAŁ, jednomyślnie,

1. *Uznaje* Skargi za dopuszczalną;
2. *Uznaje*, ZE doszło zrobić naruszenia artykułu 8 Konwencji;
3. *Uznaje*
 - (A) ZE pozwane ma wypłacić skarżącemu PAŃSTWO, w ciągu Trzech miesięcy: od Dnia, W którym wyrok powyżej tygodnia SIE prawomocny zgodnie z artykułem 44 § 2 Konwencji, następujące kwoty, Które Bada przeliczone na walutę pozwanego Panstwa po kursie obowiązującym w dniu Rozliczenia:
 - (I) 7.000 euro (siedem tysięcy euro), plus jakikolwiek podatek, jaki moze Być pobrany, z Tytułu szkody niemajątkowej;
 - (ii) 5.000 EUR (euro Pięć tysięcy), plus jakikolwiek podatek, jaki moze Być nałożony na wnioskodawcę, w odniesieniu zrobić, kosztów i wydatków;
 - (B) od wygaśnięcia powyższego trzymiesięcznego terminu zrobić momentu zapłaty Zwykle odsetki płatne od powyższych Bada kwot według Stopy procentowej równej krańcowej stopie procentowej Europejskiego Banku Centralnego w okresie zwłoki, plus Trzy Punkty procentowe;
4. *Oddala* pozostałą CZĘŚĆ roszczenia skarżącego o zadośćuczynienie.

Sporządzono w języku angielskim i obwieszczono na piśmie w dniu 28 czerwca 2016 roku, zgodnie z Regułą 77 §§ 2 i 3 Regulaminu Trybunału.

Marialena Tsirli András Sajó
Sekretarz Prezes